

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1665/2014
27.05.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници тужиоца Д.Д.Б. из Б., чији је пуномоћник В.Д., адвокат у Б., против туженог М.Т. из Б., чији је пуномоћник В.В., адвокат у Б., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж 4532/13 од 23.07.2014. године, у седници већа одржаној 27.05.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду број Гж 4532/13 од 23.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду број П 79707/10 од 11.03.2013. године је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 45.000,00 евра са каматом по најнижој стопи коју утврђује Европска централна банка и то на износ од 40.000,00 евра почев од 15.02.2009. године па до коначне исплате, а на износ од 5.000,00 евра почев од 02.02.2010. године па до коначне исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, а све у року од 15 дана. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 379.873,00 динара, у року од 15 дана.

Решењем о исправци број П 79707/10 од 10.04.2013. године, Први основни суд у Београду је исправио наведену пресуду у првом ставу изреке утолико што је речи „износ од 45.000,00 евра са каматом по најнижој стопи коју утврђује Европска централна банка“ заменио речима „износ од 45.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате све са каматом према Закону о висини стопе затезне камате“.

Апелациони суд у Београду је пресудом број Гж 4532/13 од 23.07.2014. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио назначену пресуду Првог основног суда у Београду која је исправљена решењем број П 79707/10 од 10.04.2013. године у делу првог става изреке који се односи на обавезу туженог да тужиоцу исплати износ од 45.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС као и у другом ставу изреке (трошкови поступка). Преиначио је назначену пресуду првостепеног суда у погледу досуђене камате на главни дуг утолико што је тужени

обавезан да тужиоцу на износ главног дуга од 45.000,00 евра исплати камату по стопи коју одређује Европска централна банка и то на износ од 40.000,00 евра почев од 15.02.2009. до 25.12.2012. године, а на износ од 5.000,00 евра почев од 02.02.2010. године до 25.12.2012. године, а за период од 25.12.2012. године па до исплате на износ од 45.000 евра камату по стопи коју прописује Закон о затезној камати све у динарској противвредности, по средњем курсу Народне банке Србије на дан плаћања у року од 15 дана.

Против пресуде Апелационог суда у Београду, тужени је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погреше примене материјалног права.

Одлучујући о ревизији туженог на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. сада важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/2014), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује на друге повреде поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању између тужиоца као власника фирме и туженог као закуподавца је 2004. године, закључен уговор о закупу локала у Б., у улици У току трајања закупног односа тужени је од тужиоца тражио позајмицу у циљу обављања одређеног посла са аутомобилима. Тужилац је поседовао новац (уштеђевина стечена радом у иностранству), па је 20.04.2006. године позајмио туженом износ од 20.000,00 евра, о чему су парничне странке сачиниле признаницу коју је тужени потписао. У признаници није тачно прецизиран датум враћања позајмице, али су се странке усмено договориле да тужени позајмљени новац врати без камате онда када га тужилац затражи. Након тога тужилац је поново туженом позајмио 15.000,00 евра, затим 20.000,00 евра и на крају 5.000,00 евра (укупно 40.000,00 евра). У вези ових позајмица странке су 25.04.2008. године сачиниле уговор о позајмици износа од 40.000,00 евра на неодређено време. Тај уговор је припремио и саставио тужени у два примерка од чега је један примерак задржао за себе. И ова позајмица је по усменом договору била без камате, јер су странке биле у пословном односу у вези закупа локала, а и тужилац је желео да помогне туженом. Тужилац је отказао уговор о закупу 15.12.2008. године и приликом напуштања локала тражио је враћање зајма. Тужени је преко адвоката В.П. у његовој канцеларији, вратио тужиоцу 02.02.2010. године износ од 15.000,00 евра уз сачињење признанице, док остатак дуга од 45.000,00 евра није вратио.

На основу овако утврђених чињеница нижестепени судови су правило применили члан 557. Закона о облигационим односима када су обавезали туженог као зајмопримца да врати неисплаћени део дуга тужиоцу као зајмодавцу, јер је у поступку на несумњив начин утврђено да је тужилац туженом укупно позајмио 60.000,00 евра (признаница и уговор о зајму), а тужени је вратио само износ од 15.000,00 евра (признаница од 02.02.2010. године), на који начин је само делимично извршио уговорну обавезу враћања позајмљеног износа.

Ревидент у ревизији понавља жалбене наводе о којима се другостепени суд исцрпно и образложено изјаснио. Тужени и у ревизији оспорава правилност оцене изведених доказа, тврди да првостепени суд није правилно применио члан 8. ЗПП што је наводно утицало на погрешно утврђено чињенично стање у вези висине дуга, чиме се посредно такође побија утврђено чињенично стање, што према члану 398. став 2. ЗПП не може бити ревизијски разлог.

Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана па је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**